

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petiristopne vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravišvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravištvu „Slov. Naroda“.

Mihael Nikiforovič Katkov †.

Kakor z mahom obraščeni hrasti stoji nemška trojica: cesar Viljem, knez Bismarck in maršal Moltke, dočim na drugi strani neizprosna smrt zapored jemlje svoje žrtve. Na Francoskem morala sta v prerano gomilo Gambetta in Chanzy, na Ruskem general Skobelev, Ivan Aksakov in sedaj še Katkov, zgolj imena, katera so v nemških ušesih neprijetno donela in katerih nositelji so z izredno gorečnostjo branili interese svoje domovine, zavračajoč nemško nasilstvo, germansko hegemonijo.

Kar je bil Skobelev na bojnem polji, to je bil Katkov kot časnikar. Njegovo življenje in delovanje bilo je iste važnosti, kakor katerega koli državnika, njegov upliv segal je izredno visoko, s svojimi članki imenoval in odstavljaj je ministre. Njegove „Moskovskija Vjedomosti“ bile so najodličnejše glasilo vsega ruskega v Rusiji ter vzbujale odmev

tudi za mejo. V vsaki važnejši zadevi povpraševalo se je: „Kaj pa Katkov?“ In ko je on izpregovoril, znalo se je, da tako misli tudi oficijalna Rusija in da je Katkov bil le tolmač ogromnega, za njim stoječega naroda.

Tolik pomen lista pa se ima pripisovati le osobi prerano umrlega urednika Katkova, katerega sta s svojim zaupanjem odlikovala dva carja, Aleksander II. in Aleksander III., ter oba rada poslušala njegove domoljubne nasvete. Katkov imel je v Rusiji sploh izimno, uzvišeno stališče, niti cenzura njemu nasproti ni imela navadne moči. Čestokrat smešil je gospode cenzorje v svojem listu in z mastnimi črkami tiskal njih birokratične ukrepe, katere je navadno bičal s svojimi pikirimi opazkami. Občinstvo se je smijalo, a cenzorji si neso proti Katkovu nič upali, ker je bila znana stvar, da mu je car naklonjen in se strinja z njegovimi nazori. Ko so nekoč Katkova vprašali, kako to, da je car navadno istih nazorov, kakor on, odgovoril je: „Ker sem tako srečen, da imam iste nazore, kakor car“.

Iz njegovega življenja nam je na razpolaganje le malo podatkov. Porojen je bil Katkov 1820. l. v Moskvi, šolal se na vseučiliščih v Moskvi, v Kraljevi in v Berolinu, bil potem profesor modroslovja na vseučilišču v Moskvi, katero mesto pa je kmalu opustil, 1856. l. začel je izdajati časnik „Ruskij Vjestnik“, od 1861. l. pa „Moskovskija Vjedomosti“, s katerim listom si je pridobil silen upliv na visoke in na nižje kroge.

Poleg klasicizma, za katerega se je skupno poganjal s 1875. l. umršim profesorjem Leontjevom ter mu tudi priboril uhod v gimnazije ruske, je pa njegovo časnikarsko delovanje imelo vedno le jeden smoter pred očmi in ta je bil: Čast in korist Rusije. Od tega smotra ni odstopil niti za črko, kakor tudi nikdar ni zatajeval svoje mrznje, svojega nezaupanja do Nemcev. Ko je nekoč višji nemški dostojanstvenik skušal pridobiti si njegovo časnikarsko pomoč, objavil je Katkov ves pogovor v svojem listu in ko je pruski princ Friderik Karol z enakim namenom v Moskvi obiskal ga, mu Katkov tudi ni prizanesel in mu naravnost v lice povedal, da je on Nemcem odločen nasprotnik.

Smrt tacega moža je velika izguba za ruski

narod, zlasti sedaj, ko se bliža doba, ki jo je prokoval pokojni Skobelev, rekoč: da bode Rusija morala mobilizovati svojo vojsko, kadar se bode rublju vrednost znižala na petdeset kopejk. A dasi je ta izguba zares velika in bode vzbudila veliko žalost po vsi ogromni severni državi in tožen odmev po vsem slovanskem svetu, je tolažilno vsaj to, da je svojim nazorom, svojim idejam utrl širok pot mej narod, ki bode z uprav rusko žilavostjo nadaljeval njegovo delo, hvaležno se spominjal prerano umrlega uzornega rodoljuba Katkova, od katerega se tudi mi z žalostjo poslavljamo;

Z Bogom, zlata slovanska duša!

V Ljubljani 2. avgusta.

Pred par dnevi priobčili smo članek z nadpisom „Ein echt deutsches Unternehmen“ ter v njem razpravljali, da bi gluho nemnica za samo Kočevje ne bila umestna, ker bi vsekako kazalo, da se za vso deželo s pomočjo ustanove Holzapfelneve zgradi vkupna gluho nemnica. Misel, napraviti baš v Kočevju posebno gluho nemnico, se nam je takoj s početka čudna in sumna zdela in dasi smo se povpraševali „Cui prodest?“, vendar nismo vedeli pravega odgovora.

Omenjeni naš članek pa je imel dobro posledico. Včeraj dobili smo namreč od odlične osebe iz Kočevja dopis, ki to zadevo pojasnjuje, ki odločno odklanja nameravano dobroto gluho nemnice in vso zgodovino tega podjetja kaže v pravem svitu. Gospod, ki nam je poslal dopis, je pristen Kočevjec, pristaš nam nasprotne politične stranke, a baš zaradi tega mora zanimati njegov dopis, ki slóve v slovenskem prevodu:

„V Kočevju 1. avgusta. V članku šte. 170 z dne 29. julija zaganja se „Slov. Narod“ neosnovano v Kočevce in njih dozdevni namen, napraviti si sirotišče in zavod za slepce. Misel to sprožil je odbor v Ljubljani, čegar člani menda hrepene po kakem redu, pri nas je tej misli vse in odločno nasprotno. Ognjišče temu osrečevalnemu dejanju treba torej vsekako v Ljubljani iskati, tu se s tem vprašanjem le malokdo bavi in še ti, ki se z njim bavijo, so taki ljudje, o katerih se sme po pravici misliti, da bi radi ribarili v motni vodi. Za tu-

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins poslovenil J. P.—ski.)

Drugi del.

(Dolge.)

Deseto poglavje.

Streči bolnikom, manjšati revo,
Začarobiti vzdihljaj v srečnejšo mo-
litev;
Prestreči neizrečeno željo s voljno
slutnjo,
Izkušen v izbranem taktu pristrčnosti.

Poldrugo leto po dohodu v zahodni pokrajini je Mabel gospe Herbertovej pisala list, ki ž nje lastnimi besedami najbolje poroča o njenem življenju in o raznih premembah v njenem gospodinjstvu. Glasil se je tako-le:

Draga gospa Herbertova!

„Vaše prijazno voščilo za novo leto z vsemi prijetnimi spomini, ljubeznivimi pozdravi in sočutnimi vprašanji od vaše strani in od strani ljubih devovk mi je bilo kaj drag dokaz srčne ljubezni, s

katero ste mi v novo domovino sledili. Vaš list zahteva brzega odgovora, akopram se strašim, da izkušnje v zahodu vas popolnem utrudijo, predno na polovico vaših vprašanj odgovorim.“

„Sedaj smo prebili dve zimi v novi domovini ter se že počutimo kot stari naselniki, tem bolj, ker se je okoli trideset rodovin od našega dohoda sem v tem kraju naselilo. Ker bivamo skoro na krajini meji obširnega mesta, nimamo blizu nobenega sosedra razen duhovnika gospoda Gracije, ki skoro nasproti nam stanuje in je s svojo hčerjo naš najljubši in najbolj čislani prijatelj. V svojih listih sem večkrat govorila o Heleni, zato brez dvojbe dobro poznate nje ime, nje srce in nje značaj. A misliti si ne morete, kolik zaklad mi je Helena bila od prvega trenutka najinega znanja. Razen vas se imam njej največ zahvaliti, da sem se toli lahko in radostno novim razmeram udala. Da si ima mnogo dela, vendar zna svoja opravila tako urediti, da baje nikdar ni z delom preobložena; zmeraj je živa in vesela, celó če jo zadene vsa mogoča nezgoda, ki se nam ubogim naselnikom v dalnem zahodu pogostoma pripeti. Le veselo se pošali ter ve zmeraj dobro stran od vsega pokazati. Otroci surovih kočarjev cerkvene občine nje očeta zaslišijo komaj

kopita njenega konja, že jej naproti leté, dobro vedoč, da jim bode kaj malega podarila, kako povest povedala ali pa jih malo posadila na konjiča, ki se mi kot občna vlast dozdeva. Ko okoli hodi s pletenico z zdravili ter bolnike po vsej pokrajini obiskuje, vrača se polna cvetlic, kot bi od majnikove veselice prihajala. Kanadska Indijanka, katerej vsak dan jedno poglavje iz francoskega svetega pisma čita, pravi, nje glas je slajši nego šumeča vodica. Mojega očeta skrbi raznih opravil nikdar ne tarejo toliko, da ne bi imel prijazne besede za blago svojo rojenico, kot je imenuje. Tudi dečkoma je rad vse prikupljiva obluba večernega pohoda pri Heleni. Kar zadeva Henrika — a Henrika pustiva v strani — sej veste, sestre so jako sumljive, ko gre za njih brate.“

„Želela bi, da bi vi, gospa, videli Henrika. Ne izpoznali bi več v njem onega mladega gizdalina, ki je toli tanke rumene svetle rokove nosil ter se z ovratnikom brez najmanjšega madeža ponašal. Ne, da bi se bil zanemarl, — prav nasproti —, a razen mesta pod njegovimi kodri, kjer je njegovo čelo še toli belo kot nekdanj, ogorel je popolnem; života je širokega in močnega, tako da me z roko kot lahko pero prizdigne. Nekdanja mlahavost se

kajšnje sirote je dovolj skrbjeno in go spodje v Ljubljani naj bi si izbrali drugo polje, kjer bi se njih dobrote bolje ocenjevale. Ako pa že hoté Kočevce osrečiti na vsak način, je še drugih stvari, katerih bi veliko nujneje potrebovali, n. pr. vodovod, ljudsko šolo, cerkev. To so nujnejše potrebe nego muhasta blodnja („das schrullenhafte Hirngespinnst“) sirotišnice, pod katerim naslovom se misli utihotapiti samostan. V tem grmu tiči zajec in zato se vsi Kočevci tega branijo, da bi jedva jednega dobil, ki bi imel simpatije za to podjetje.

Kdor se hoče poučiti o predzgodovini tega kričavo naznanjenega načrta, temu bode gospod dekan Kočevski, resnicoljuben mož, drage volje dāl najzanimivejša pojasnila, pri čemer pa opazamo, da ta pojasnila ne bodo menda na korist intelektualnemu prouzročitelju vse te zadeve gosp. S. — Kar se slednjič tiče omenjene vesti, ki je bila povod članku samemu, jo je najbrže „Waisenhauscomité für Gottschee in Laibach“ spravilo v „Laibacher Zeitung“, iz slednje pa je prešla v mnoge Dunajske liste. Izvestja v „Deutsche Zeitung“ pa so bila vse drugačna.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 2. avgusta.

Češki listi se pritožujejo, da se vlada, zlasti pa naučno ministerstvo premalo briga za češke želje zastran srednjih šol ter poudarjajo, da manjka vladi dobre volje.

Ogersko pravosodno ministerstvo izdeluje načrt zakona o upeljavi obligatoričnega civilnega zakona in ga bode predložilo državnemu zboru v prihodnjem zasedanju. Ko pride ta stvar v zbornici poslancev in v gospodski zbornici na vrsto, bodo burne debate. Res se je gospodska zbornica preustrojila od tistega časa, ko je zavrgla predlogo, da bi se smeli židi ženiti s kristijani, vendar bode civilni zakon v gospodski zbornici zadel na hud upor.

Vnanje države.

V Bolgariji se opozicijske stranke zopet živahneje gibljejo. V Ruščuku bili so zadnji čas razni izgredi, kateri se pa od vladne strani tajé. Bolgarska vlada čuti, da se sedanje stanje v Bolgariji ne bode dalo ohraniti in zategadelj jako pri-ganja Koburžana, da bi hitro šel v Bolgarijo. Sled-nji pa najbrž ne bode posebno hitel, ker vojska ni zanj in se je tati vojaškega pronunciamiento proti njemu, vsaj tako je zvedel „Nord“. Turška vlada je svetovala Koburžanu, da naj ne hodi v Sofijo, dokler ga ne potrdijo vse velevalisti. Ta svet bode princ najbrž tudi ubogal. V Bolgariji se pa po raz-nih poročilih že pripravljajo dogodki, ki bodo na-redili konec sedanjemu nenormalnemu stanju. Ne-volja mej narodom hitro narašča in če nov knez v kratkem ne pride, bode narod pregnal regente in ministre. — Ako Koburžan odkloni prestol in se ne izvrši kak prevrat, bode bolgarska vlada skušala Battenberžana pregovoriti, da bi prevzel bolgarski prestol. Sofijska vlada se nekda že pogaja o tem z Battenbergom, ki je baje sedaj voljnější priti v Bolgarijo. Nadeja se, da Rusija ne bode ničesar storila. Minuli teden bil je na gradu Heiligenberg pri Darmstadtu sovet Battenberške rodbine, kate-rega so se udeležili princ Aleksander in njegov oče, princ Aleksander hessenski, princ Henrik Battenberg in veliki vojvoda hessenski, in so se posvetovali, kaj naj stori princ Aleksander, če ga bodo Bolgari-

mu je popolnem izgubila; sedaj stopa krepko in naglo kot mož, ki po jasnih razlogih ravna ter po častnem smotru hrepeni. Vrhu tega je živ in na-pravi toliko veselja v hiši, kadar se za jeden dan ali za dva dni vrne. Res prav ponosna sem nanj!“

„Draga gospa! Vi morate enkrat sem priti pogledat, kako močno in uspešno uplivajo vaša načela o odgoji. Tudi dečka se odgojajeta po vaših načelih, vsak dan izvršujeta iste naloge, katere sem jaz pri vas izvrševala. Jaz sem njiju jedina učiteljica, le da se Alik vsak dan po jedno uro pri gospodu Graciji še grški uči ter prav redno in dobro napreduje. Murray malo zaostaja ter se pri knjigah nekoliko dolgočasi, akopram je pri igri kaj nagel in spreten. Čita gladko, naučil se pa še ni pravi-lno pisnenkovati. Kot meni upira se tudi njemu latinska slovnica, s katero je ravno začel. V račun-stvu pa je zadnji čas jako napredoval, najbrže za to, ker mu je strije Henrik pri zadnjem pohodu rekel, naj se posebno peča z matematiko, če hoče enkrat inženir biti; in po tem poklici hrepeni dečko z vsem srcem. Nadejam se, da bodem tudi jaz toli srečna, da ga bodem v drugih predmetih spodbada-la. Pri Aliku je to vse drugo, ker pri njem se

prosili, da naj se vrne v Sofijo. Kaj se je sklenilo, ni znano.

Odnosači mej Grško in Turško so se pre-cej zboljšali, ker se je krečansko vprašanje tako ugodno rešilo, kar je vsekako zasluga grške vlade, ki se je nasproti Turčiji v tej stvari jako korektno obnašala. Turška vlada je izrekla zahvalo grškemu konzulu v Kaneji, da je pomagal pomiriti prebival-stvo, in sultan mu je podelil Medžidije-red II. raz-reda.

Francoske radikalne stranke skušajo osno-vati neko zvezo, katere namen bi bil, agitovati za bodoče volitve po vsej deželi in delati na to, da se zopet mej narodom ožive ideje velike francoske re-volucije.

Po vsej Italiji vlada velika žalost zaradi smrti ministerskega predsednika Depretisa. Za po-greb delajo se velikanske priprave. Crispi je prevzel začasno ministersko predsedstvo in vnanje zadeve. Sodi se, da bode v kratkem Crispi komu drugemu odstopil ministerstvo notranjih zadev in obdržal mi-nistersko predsedstvo in ministerstvo vnanjih zadev. Nekateri pa hočejo vedeti, da bode grof Robilant zopet ustopil v ministerstvo in prevzel vnanje za-deve. To pa sklepajo iz tega, ker je sedaj bil v Berlinu in se je takoj vrnil v svojo domovino, ko je zvedel, da je umrl Depretis. Nam se to ne zdi verjetno, ker Robilant v Italiji nikakor ni popu-laren in bi njegov ustop v ministerstvo omajal za-upanje v sedanjo vlado.

Afganski emir skliče shod veljakov v Ka-bul v 22. dan septembra, da bode potrdil novo spo-razumljenje z Rusijo. Afganci s tem sporazumlje-njem neso prav zadovoljni in jezé se na Anglijo, da je toliko Rusom privolila. Ustavljali se pa ne bodo, ker vedo, da bi bil vsak upor brez uspeha.

Dopisi.

Iz Gradca 30. julija [Izv. dop.] Schul-verein za Nemce je poslal svojega načelnika v Celje, da je preskrbel predpriprave za otroški vrt, ki se ima osnovati v tem mesteci slovenske Šta-jerske. Vse, kar je ukrenil načelnik, so odobrili ta-mošnji zaupniki.

To društvo je ob jednom povečalo že dovo-ljene zneske za šole v Borovljah, Spodnjem Ljubelji, Pustrici in Vajerjah (Waiern). V Gradci je društvo z nova osnovalo žensko krajno skupino in jedno skupino tudi v Wildonu na Šta-jerskem.

Društvo deluje krepko; poročam Vam pa o tem, ker vse nemško-liberalne in židovske novine molče o tem društvu popolnem in bi vsled tega Slovenci ne izvedeli z lehka, kje po slovenski zem-lji razširja to društvo svoje delovanje.

Društvo neče vedeti o židih ničesar; zato je apostol Weitlof prezira do cela. Slovencem je društvo Weitlofovo in Schönererjevo jednako nevarno; ali Schönerer se vede povsod dostojniše, možato in odkrito. On ni hinavec, v tem ko židovstvo z nemškim Schulvereinom nosi povsod krinko neodkritosti na obrazu.

Iz Ljubljanskega zakotja 1. avgusta [Izv. dop.] — „Pasji dnovi“ in pa „Nirvana“ le-nobe, v katero sem se zadnji čas po vzgledu družih tudi jaz, gospod, urednik zaril, liki medved v svoj zimski „palais“ — kriva sta, da sem toliko časa junaško — molčal, mej tem ko ste Vi gospod ured-nik, krivi bili, da je šel zadnji moj dopis srečno v — koš, in to vse zaradi tega, ker neste Vi prija-

je le bati, da bi se s pridnostjo ne pokvaril. Hlasno prečita vse, kar se le dá čitati; njegova nauka-željnost je nenasitna. Zanj moram izmišljevati dela pod milim nebom in ga z vsemi mogočimi sredstvi vabiti na sveži zrak, da mu velika pridnost zdravja ne izpodkopaže.“

„Alik je res čudovit otrok. Odgovornost za njegovo нравstveno in duševno odgojo bi me močno vznemirjala, ako bi me ne podpiral blagi gospod Gracija, ki je kaj razumen in blagosrčen, in čudo-vito nadarjen. Mi res uživamo posebno dobroto, da takega moža za prijatelja in pastora imamo. Nje-gova mala cerkev je izvor dobrih del in njegovo življenje in njegove pridige so najlepše pojasnilo (illustration) krščanskih resnic. Jako izučen je v hebrejščini, grščini in latinščini, razen tega zna iz-vrstno francoski in nemški; tudi v prirodoznanstvu je toli izurjen, da nas ve živo zanimati za vse od-delke te obširne znanosti. Gotovo se bodele čudili, da se darovi toli zmōžnega moža dajo v toli tes-nem krogu omejiti; a njegovi požrtvovalni delavnosti podeluje posebno moč in lepoto, da je cvetočo cer-kev v vzhodu zapustil ter kot pravi apostelj sem v samoto prišel. V vsem okraji je jedini mož, ki je z mojim očetom istih let, in podoba je, da se drug

telj močno „papriciranim“ jedilom, dočim moj želo-dec na pr. ne more prenašati „kislih kumar!“ A medved gre le jedenkrat na led, tako sem si tudi jaz danes mislil, ter sklenil rajše pisati o „slikah iz življenja v „pasjih dneih“, nego s „papriko“ strašiti Vas ter polniti Vaš koš, ki hoče na vsak na-čin tudi svoj pomen imeti, kakor kakšen „winkel-advokat“ pri našem kmetu, kateri gre temu izmečku človeštva še vedno odveč rad na limanice.

In kakor se ne manjka pri nas taci „zakot-nih elementov“, ki uporabljajo nevednost svojega bližnjega kar „g-werbemässig“ v svojo korist, tako se nahaja mej nami Slovenci tudi še obilica taci „finih“ ljudi, ki nam mečejo, kjer se da, grčava polena pod noge, dočim se tedaj, ko jih potiplje človek za pravo žilo, zvijajo kakor mal čevljarček, ki ga je na pr. v Gradašici — „kré prijel“.

Jaz sicer ne mislim danes katerega izmej teh „finih“ ljudi na tak način potipati, ker si nesem svest varnosti, da bi si rok ne onesažil, ipak bi rad vedel, je li v „beli Ljubljani“ na pr. še dokaj tako „kulturonosno umazanih“ ljudi, ki odzdrav-ljajo našej znanej pesni „Slovenec sem“ i. dr. v. z vitežkim „Pereat“, ali ne. Sicer se da po tem, ka-kor kaže zdaj na našem pol. firmamentu — baro-meter, soditi, da smo v nekem oziru najhujšo ne-vihto že premagali, kajti narodna zavest je jela ne-pričakovano razcvitati se po naših domačih in bliž-njih tleh, . . . vendar bi človek zopet rad vedel, bomo li imeli mi Slovenci še kedaj takšno „smolo“ v ožjej in širjej naši domovini, kakeršno smo imeli v zadnjih petdesetih letih v narodnem našem boji, ali pak je resnica, da jo bodo to smolo ohranili za se le še naši pravoverni Nemci „von rein deutschem Blut“, razni židje in pa trume izvoljenih nemšku-tarjev naših, počenši s sivim K. Dežmanom, notri do škrbaste kuharice „der Verfassungspartei in Krain.“

Povsem soditi, je sicer te vrste ljudem že jel čuk „mrtvaško pesem“ peti, a človek se boji, da bi slednjič temu osamljenemu krdelcu v Ljubljani in v ostalih „zakotjih“ ne užgala v mrtva srca ognja „des echt deutschen Heldenmuthes“ — „nemška“ posadka tam doli v Kočevji, kajti potem bi bili mi slovenske „pare“ — obžalovanja vredni!

V sedanjem času mora biti človek, kakor veste gospod urednik, na vse pripravljen, kajti skušnja nas uči, da je „nemštvo“ na Kranjskem, pri nas Slovencih namreč — prvič gledé svojega narodnega prava v veliki nevarnosti, in drugič trpi tudi samo že na pomanjkanji „an Culturgeist“; in je skrajni čas že, da se mi tega krasnega rodu usmilimo . . . In če ne bode moč pokazati svetu te vrste ljubezni do bližnjega drugače, pokažimo jo n. pr. vsaj pri ustanovljenji novega nemškega zavoda za gluho-neme*) v Kočevji, za katerega delujejo in agitirajo že zdaj merodajni može — to- in onostran „Rinze-fluss-a.“ In ker so do zdaj naši Kočevski Nemci svojo cerkev le v „štantu“ imeli, je slovenska naša dolžnost tudi ta, da jim pripomoremo sezidati novo, ki bo njih last, dasiravno bodemo mi drugi deležni le kakšne korenite nemške psovke, kadar bodemo v nemškem Kočevji hoteli slovenskih „kislih kumar“

*) Kedaj dobi pa tak zavod dežela Kranjska iz Holz-apfelhove ustanove in zapuščine? Pis.

drugemu delatá najboljšo družbo in največje ve-selje.“

„O svojem gospodinstvu sem vam že v prejš-njih listih povedala marsikatero podrobnost. Dovolj hvaležna vam ne morem biti, da ste me v svoji hiši učili tudi gospodinstva iz raznega domačega gospodarstva. To mi je sedaj neprecenljive vred-nosti, akopram tega ono kratko zimo v Novem Yorku nisem trebovala. Zdi se mi, da si ljudje v obče še misli ne morejo, koliko se devovke z golim opazovanjem naučé in koliko svoje bodoče vednosti v vseh strokah domačega gospodinstva in gospo-darstva se na ta način nevedoma prisvajajo.“

„Ali se spominjate, kako stanovitno sva jaz in Ema opazovali vsa vaša dela v kuhinji, kader ste pekli in vročino v peči poskušali z orodjem, po katerem smo presojevale, ali se bode dobro izpeklo ali ne? Kaj hvaležna sem za vašo potrpežljivost. Tega sem se spominjala, ko sem v prvo potico pekla. K meni je bila prišla Helena Gracijeva, da bi mi pomagala. Pri tej priliki je trdila, da kot prava izvedenka držim valar, testo z maslom na-mazujem i. t. d. Jaz izvedenka, dočim sem v vseh teh stvareh le vaša posnemovalka.“

„Melisa še vedno pri nas služi, hvala mičnemu

ali pa dobro „papriciranih“ piščet, kamo li, da bi na um nam prišlo peti pesen „Slovenec sem“, katera niti v Ljubljani ni varna svojega „življenja“, pa bi ga bila „im deutschen Gottschee.“

Ljubljanski pohajkovelec.

Z Dolenjskega 31. julija [Izv. dop.] Zadržani sem Vam pisal o požarni brambi v Mirnipeči, danes pa naj izvestim, kako se je temu zavodu nasproti obnašal oskrbnik na Hmeljniku. Na prošnjo za podporo in na vabilo k slavnosti ustanovitve dobila je prostovoljna požarna bramba naslednji dve pismi:

Hopfenbach, Rudolfswerth, Krain
den 26. Juli 1887.

An die löbliche freiwillige Feuerwehr
in Hönigstein.

Bezüglich Ihres Gesuches um Beitragleistung behufs Gründung einer freiwilligen Feuerwehr in Hönigstein wird Ihnen bedeutet, dass Sr. Excellenz Freiherr von Wambold einen Jahresbeitrag von 10 fl. jedoch unter den ausdrücklichen Bestimmung jederzeitigen Wiederrufs bewilliget hat, welcher Betrag Ihnen heute in Form eines Eimers Wein zugesandt wird.

Achtungsvoll

m/p. Mainhold.

Drugi se pa glasi:

Hopfenbach den 16. Juli 1887.

An die freiwillige Feuerwehr

in Hönigstein.

Bezüglich Ihrer Einladung zum Gründungsfeste der freiwilliger Feuerwehr in Hönigstein, theile Ihnen hieramtlich mit, dass es den Intentionen des hohen Inhabers entgegen sein würde, einen ganz absolut slovenisch organisirten Verein beizutreten, da uns zunächst die Einladung ganz unverständlich ist und zweitens ein nirgends staatlich vorkommendes slovenisches Commando eingeführt ist.

Ein jeder militärisch organisirter Verein muss um allseitig unterstützt zu werden, dass österreichische Bewusstsein der Zusammengehörigkeit haben, welches in dem deutschen Commando basirt ist. Dies betrifft auch die Clausel Sr. Excellenz jederzeitiger Wiederrufung in der allgemeinen Erledigung Ihres Gesuches.

Achtungsvoll

m/p. Mainhold.

Zares rudečica sili človeku v obraz, čitajočemu ta izrodek nemške arogance. Borih 10 gld. obljubil je mogočni baron Wambold, a še teh ni mislil plačati v gotovini, marveč poslal je vedro vina, katero je na ta način tako dobro spečal, da sme biti zadovoljen. S to vsoto pa že misli, da ima prvo besedo v deželi, da bode on odločeval, v katerem jeziku se bode požarni brambi velevalo. Če je „der hohe Inhaber“ kupil pohleвно graščnico Hmeljnik, še s tem ni dobil pravice, da bode o našem jeziku odločeval. Na tujih tleh vsekakor treba malo več uljudnosti, kajti „Si vivis Romae, romano vivito more“ in prava plemenitost razodeva se le v plemenitem dejanju.

Domače stvari.

— (Vseh čeških gostov,) ki se pripelejo v Ljubljano dne 8. t. m., bode 469. Na

najemniku Jakobu, ki je kaj počasnega razuma ter baje še opazil ni, kako rada ga moja dekla gleda. Jakob ni, kot bi sosedje rekli prenašel mož (forehanded) ter ne vidi lastne koristi v raznih stvarih. Svobodno lahko obdeluje toliko očinega zemljiča, kolikor hoče, vendar mu toli pomanjkuje krepke volje, da nisem zasledila, da bi bil le količkaj svoje njive razširil ali število rogate živine in drobnice pomnožil, kar bi mu po teh izvrstnih pašnikih bilo najlažje storiti.

„Govorili ste, da mi manjka knjig, časnikov i. t. d. a v tem obziru živam neko posebno dobroto. Henrik biva le deset kilometrov od lepe kmetije, ki se Jezerišče (Lake Farm) imenuje. Vlast je gospoda kaj olikanega ukusa in kaj obširne naobrazženosti in ž njegovo častljivo materjo sem sklenila srčno prijateljstvo. Od teh dobivam redoma vse, kar je novega in vrednega. Tudi v francoščini sem močno napredovala; vsak dan se je učim nekaj časa vkljubo mnogobrojnim svojim pravilom; kajti izpoznala sem ono resnico, katero ste nam vi, častita gospa, vedno poudarjali, da čim več imamo opraviti, tem več časa za to nahajamo.“

„Rada bi tu list končala z ugodnim poročilom o zdravju svojega očeta, za katerega ste se vedno toli prijateljsko zanimali. Žalibog, da tega ne

dejamo se, da jih bode Ljubljana vzprejela dostojno in zato že danes apelujemo na narodno občinstvo Ljubljansko, naj dejansko pokaže, da mu vzajemnost slovanska ni tuj pojem. — Ker po gostilnicah ni prostora za vse dole goste, potrebovalo se bode mnogo privatnih stanovanj. Oni, ki bi hoteli jedno ali več postelj za dneve 8., 9., 10. in 11. t. m. odstopiti brezplačno ali pa proti primernej odškodnini, prosimo, naj blagovolé to prijaviti v pisarni banke „Slavije“ ali pa odvetnika dr. Ivana Tavčarja, in sicer kar najpreje mogoče.

— (Frančiškanski red) imel je pretekli četrtek volitev novega provincijala za Avstro-Ogersko. Izvoljen je bil provincijalom Hrvat Stefan Sikirčević.

— (Porcijunkula) ki je bila lani zaradi kolere prepovedana, privabila je letos silno veliko ljudi od blizu in daleč. Par tisoč ljudi prenočevalo je v frančiškanski cerkvi in na ulicah pod milim nebom. Nereda ni bilo, le proti polnoči je morala policija nekoliko ponočnjakov nižje vrste spraviti pod ključ, da se je red ohranil.

— (Nezgoda.) Ko se je včeraj zvečer ob 1/2 7. uri peljal Frančiškan g. o. Angelik Hribar s svetsvi za umirajoče v Šiško, splaš se konj, ker se je naprta veriga bila odpela, nekaj pa menda tudi zaradi biciklista, ki je baš tedaj mimo frčal, in prevrne g. Angelika Hribarja pred gg. Knezov trgovino na Marije Terezije cesti. Gospoda Angelika Hribarja prenesli so v gg. Knezov pisarno in ga obvezali, kajti spahnil si je pri padci nogo, pretegnil si kito in tudi na rokah je poškodovan. Ko je dospel o. Josip Bizavičar, da je prevzel svetstvo, odpeljali so o. Angelika Hribarja v samostan, kjer ga zdravi dr. Ambrožič.

— (Čebula in česen) sta za gospodinje jako važna predmeta, zatorej ni čuda, da je na cesarja Josipa trgu v današnji dan vsako leto prava borza, na kateri se določi cena tej „domači vanilji.“ Letos je cena jako nizka, dve „rešči“ najlepše čebule dobita se za 5 kr., rešta česna stoji 3 kr. Popoldne je cena pala celo na 2 kr., ker je bilo jako veliko blaga na prodaj.

— (Tatvine.) Tatovi dosledno iščejo plena v veliki gneči, posebno pa pri cerkvenih slovesnostih. Tako je včeraj proti večeru kmetovalcu Drašlerju iz kranjskega okraja zmanjkala listnica s 155 gold. Ker je Drašler imel raztrgan žep, je pa tudi mogoče, da je denar izgubil že na železnici. — Danes zjutraj pa je ukral neznan tat v Frančiškanski cerkvi, baš ko je bilo obhajanje pred velikim altarijem, posestniku Jarneju Kobcu listnico s 50 gold. v bankovcih, prerezaši mu žep.

— („Učiteljski Tovariš“) ima v 15. številki nasledno vsebino: „Tiho, skromno učiteljevo življenje bodi najplodovitejši vir vzgojevalnemu poučevanju. Govoril Andr. Perné. — Zgodovina pedagogije. — Knjiga slovenska v XIX. veku. — Šolska letina. — Književstvo. — Dopis. — Premene pri učiteljstvu. — Natečaji.

— („Vrtec. Časopis s podobami za slovensko mladino“) ima v 8. številki naslednjo vsebino: Mavrica. Pesen. Fr. Krek. — Milo-

morem. Vam bil bi ves spremenjen: lasje so mu beli kot sneg, njegova postava sklonjena, život suh in vrhu tega še malo brom, v sled one nezgode na železnici. Ko bi se dal pregovoriti, naj opusti vse skrbi in misli na svoje podjetje, nadejali se bi lahko, da bode še dolgo v miru živel. Tudi upam, da bode to res storil, in nikdar ne neham moliti, da bi se njegovo trudapolno življenje tako srečno končalo. Zagotavljam najtoplejšo ljubezen Anici, Emiliji in Karolini in vsem devojkam, ki so mi bile součenke, ter ostanem

vam

odkritosrčno udana in hvaležna

Mabel Vaughanova.

Zelo ist čas je dobila Mabel po pošti poročilo, katero jej je napravilo mnogo skrbi in naposled obilo dela. Ko je poročilo prvokrat prečitala, izrazil se jej je na obrazu opravičen srd; in ta srčnost je prevladavala njenim čutom ves ostali dan. O mirnem večeru je stvar lahko natanko premišljevala ter se tudi z očetom posvetovala. Oče jej je v vsem pritrdil in drugo jutro je izvršila svoj sklep. Najprej je natanko pregledala najboljšo sobo v hiši, nje velikost in nje opravo in razne ugodnosti in neugodnosti; potem se je usedla k mizici ter je spisala sledeči list.

(Dalje prih.)

srčnost. — Poštenje zmaga. — Načeta jablana. (Iz češčine preložil Radoslav Knaflič.) — Poletni večer. M. Kastelic. — Narodna noša v Čehih. — Durak in breza. Iz ruščine prevlel B.-c. — Pisma mlademu prijatelju. — Listje in cvetje.

— (Letno poročilo četerorazredne ljudske šole v Šent Vidu nad Ljubljano) ima na prvem mestu prav umestna spisa: „Pustite otročiče k meni!“ in „Sodjerejem“, potem pa šolske vesti. Za šolo godnih otrok je bilo 394, od teh je šolo pohajalo 149 dečkov, 150 deklic, vkupe 299 otrok, mej katerimi je bilo 213 sposobnih, 86 nesposobnih. Na tej šoli so poučevali gg.: Ivan Kermavner (nadučitelj), Leopold Zaletel, Josip Bregar, Ivana Cvek, Fran Lovšin. — V krajnem šolskem svetu so gg.: Valentin Cirman, Miroslov Tomec, Andrej Volc, Ivan Kermavner, Ivan Florijančič, Fran Koman, Fran Ježek.

— („Slovensko učiteljsko društvo“) izdalo je ravnokar 1. zvezek „Knjižnice za mladino.“ Za to izdajo smo „Slovenskemu učiteljskemu društvu“ tembolj hvaležni, ker smo hkratu dobili dve izvorni pevesti: „Mladi dnevi.“ Spisal P. B. in „Za poklicem.“ Spisal Nepokor. To je prav prijetna prememba nasproti veliki množini prevodov, s katerimi smo doslej morali mašiti pereče nedostatke na tem polji. Obe povesti sta jako dobro pisani, da je bode tudi odrasli z zanimanjem čitali, vnanja oblika trdo vezane knjižice pa toli prikupljiva, da je cena (20 kr.) zares izredno poštena. Naj bi skoro izšel II. zvezek!

— (Nova knjiga) je izšla pod naslovom: Vzorni načrti kmetijskih stavb. Obseg: 1. Vinska klet. 2. Skedenj. 3. Goveji hlev. 4. Konjski hlev. 5. Svinjak. Po nemškem izvirniku stavbenega odbora c. kr. kmetijske družbe dolnje-avstrijske na Dunaji izdala c. kr. kmetijska družba kranjska v Ljubljani. V Ljubljani 1887. Založba c. kr. kmetijske družbe. Tisk J. Blasnikovih naslednikov. Cena za ude c. kr. kmetijske družbe kranjske 50 kr., za neude 1 gld. Knjigo krasi jako veliko načrtov in razen ukovite vsebine tudi jako lična vnanost, zatorej jo prav toplo priporočamo.

— (Vabilo k pevski veselici) združeni s kegljanjem na dobitke, katero priredi „Litijsko pevsko društvo“ v nedeljo dne 7. avgusta t. l., na korist po toči poškodovanim posestnikom Litijskega okraja v prostorih gosp. Oblakove gostilne v Litiji. Vspored: 1. Foerster: „Pjevajmo“, moški zbor. 2. Ipavec: „Slovanska pesen“, moški zbor z bariton in tenor solo. 3. Gregorčič: „O nevihti“, deklamacija. 4. Zajic: „Živila Hrvatska“, moški zbor. 5. Volarič: „Slovenca dom“, moški zbor. 6. Razdelitev dobitkov za kegljanje. 7. Četerospev. 8. Stoss: „Na ples“, moški zbor. 9. Jurčič: „Slovenski junak“, deklamacija. 10. Hribar: „Brambovska“, moški zbor. 11. Nedved: „Pozdrav Gorenjskej“, moški zbor z bariton solo. 12. „Pražna obleka“, komičen prizor. 13. Maček: „Za Hrvate“, moški zbor. Začetek veselice točno ob 8. uri zvečer. Ustopnina za osebo 30 kr., nadplače vsprejemale se bodo hvaležno. — Kegljanje na dobitke prične se v nedeljo 31. julija in konča v dan veselice točno ob 7. uri zvečer. Serija treh lučajev velja 10 kr., 3 serije skupaj 20 kr. Z ozirom na vsopred, sestavljen iz čisto novih točk, kakor tudi z ozirom na blagi namen veselice, vabi čast. občinstvo k prav mnogobrojni udeležbi, najljubšeje

Pevski odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Monakovo 2. avgusta. Cesar avstrijski zjutraj semkaj dospel. Vsprejeli so ga princ regent in oba princa Leopold. Jutri odpelje se dalje v Tegerusee in Kreuth.

Sofija 2. avgusta. Od Načeviča še ni nobene vesti. Dežela popolnem mirna in teško pričakuje Koburžana prihod.

Pariz 2. avgusta. Ferryjeve in Boulangerjeve priče so spoznale, da mora biti dvoboj.

Pariz 1. avgusta. „Agence Havas“ javlja iz Carigrada, da je Porta brzojavila Koburžanu, naj nikar ne hodi v Bolgarsko, dokler se velevlasti ne bodo sporazumele. V Bolgarski, posebno pa v Vzhodni Rumeliji velika razburjenost.

Rim 2. avgusta. „Riforma“ pravi: Notranja in vnanja politika italijanske vlade se vsled Depretisove smrti ni nič izpremenila.

Peterburg 1. avgusta. Katkov popoldne umrl.

Berolin 1. avgusta. „Staatsanzeiger“ javlja, da je cesarjevič Rudolf dobil križ velikih komturov Hohenzollernskega hišnega reda. — „Post“ javlja iz Varšave, da se je zapovedalo, naj se ukaz z dne 26. marca, po katerem se imajo odstraniti vsi inozemski ravnatelji, upravitelji in poslovodje industrijskih podjetij z njih mest, izvrši v desetih dneh.

Sofija 1. avgusta. Regenti so ostavili Varno in se odpeljali v Ruščuk; v treh dneh utegnejo priti v Sofijo.

Rim 1. avgusta. Mestni zastop dal sto tisoč frankov za spomenik Depretisu.

Vabilo.

V četrtek dne 4. avgusta ob 8. uri zvečer se prično pevske vaje za veselico, katera se priredi v torek dne 9. avgusta na čast češkim gostom na vrtu čitalniške restavracije.

Teh skušenj naj se izvolijo udeležiti v polnem številu ne samo člani čitalniškega pevskega zbora, ampak tudi drugi v Ljubljani bivaajoči slovenski pevci.

Pevski odbor.

Vabilo.

Kogar je mar za slovensko mladino, pritrđi pač rade volje misli, ki se je izprožila pri lanskem občnem zboru „Slovenskega učiteljskega društva“: češ da se začne izdavat „knjižnica za mladino“. Naša mladina potrebuje hrane, primerne hrane, ki bistri um in blaži srce. Vsaka stroka naše književnosti se je bolj ali manje pospešila in popela za našega preporeda, le berila, vzlasti zabavnega in naravnost mladini namenjenega se je dosedaj še malo spravilo v dézel. Pač je prišel na svetlo že marsikak list ali knjiga, ugajajoča našej mladini, ali mladi svet potrebuje vender le vedno berila, novega berila, in kdor pomisli, kakega pomena je upl v leposlovne knjige osobito na mladino, potegne izvestno z nami in priskoči z malim vzdarjem, bodi si gmotnim, bodi si duševnim.

Večji slovanski narodi se zanimajo vse v prek za dobro in tečno hrano mladini ter izdajajo izborne časopise in primerne „knjižnice“ za vse faze mladostnega življenja od prvega pvoja otroške pameti do popolnega razvoja deške dōbe. Mi smo mal narod, kakor se rado poudarja, in zato se moramo tudi ravnati po malosti. A kolikor se je storilo do sedaj za dušno pašo slovenske mladini, storilo se je premalo. Pač se je ustanovila tudi pri nas že parkrat taka „knjižnica“ za našo mladino, a mlačno zanimanje in preslaba podpora, gmotna ali duševna, utopila jo je. Res, da prinaša našej mladini dokaj tečne duševne hrane že od 1870. leta sem „Vrtec“, časopis za slovensko mladino, a jedini on ne more zadoščati vsem potrebam in zahtevam nadpolne mladine naše. Zatorej smo se odločili na izdavo te „knjižnice“, ki poskrbi za vse stopinje mladostne dōbe od male dece do bolj odrasle mladine. Prinašala bode izvōrnike: zabavno-poučne povesti, popise slavnih moŹ, zgodovinske slike, narodno blago itd., pa tudi prevode iz bogatih slovanskih knjiŹevnostij te stroke.

Vselej pa bode berilo táko, da ne užali ni vérskega ni nraevnega čuta, ni stanovskega dostojanstva in sploh vzgojevalne metode, temveč trudilo se bode zabavati in poučavati mladino v pravem kršćanskem in zdravem národnem duhu, v lepem in pravilnem jeziku in obče priznanih krasoslovnih načelih, da si pri lasti dobrih lastnostij in ubrani slabih, da si osvoji priznana načela v življenji, da posnema odlične moŹe in junake, da se jej utrdi značaj in da postanejo iz nje pravi državljani po duhu in dejanji.

„Dajte in se vam bo dalo!“ Da pa zadostimo povoljno navedenim točkam, prosimo slavno občinstvo, da podpira naše podjetje po najboljšej volji in moči. Ako se naše delo dovolj prizna in podpira, lahko se nadja slavno občinstvo najboljših uspehov. V zlogi je moč.

Torej vabimo uljudno slavno občinstvo, osobito p. n. duhovnike in učitelje, roditelje in druge vzgojevaltelje, da si omislijo prvi zvezek „Knjižnice za mladino“. Ako poseŹe slavno občinstvo naglo po njem, pride kmalu drugi zvezek v dézel. Cena 20 kr.; po pošti 5 kr. več.

V Ljubljani, meseca roŹnika 1887.

„Slovensko učiteljsko društvo“.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—94)

za vse leto glđ. 4.60; za pol leta glđ. 2.30; za četrt leta glđ. 1.15.

Tujci:

1. avgusta.

Pri vstopu: baron in baronica Dand iz Peterburga. — baron Günzberg, Bornkam iz DraŹdan. — Hoffelner, Winternitz, Golussi, Pollak, Frank z Dunaja. — Weiss iz Prage. — Komiss iz Boena — Dr. Stujanovič, Hartmann, iz Zagreba. — Spendal iz TrŹiča — Zeme iz Kresnice. — Appe, Santi, Weisslein, Ambroš iz Trsta. — Rudesch iz Pulja.

Pri vstopu: Hahn, Windt, Steinmassler, Schmidt, Fritsche, Kōlbi, Lōffler z Dunaja. — Leitner iz Budimpešte. — Mühlebach iz Gradca — Orng iz Kočevja. — Widmann iz Pulja.

Pri avstrijskem cesarji: Gregorič z Bleda. — Javornik iz Begunj.

Pri juŹnem kolodvoru: Kliner iz Karlovca. — Schallgruber, Jordan, Meissner iz Trsta. — Schuck, Tichy iz Pulja.

Umrli so v Ljubljani:

30. julija: Josip Osredkar, delavčev sin, 3 1/2 mes., Poljske ulice št. 16, za boŹjastjo.
31. julija: Alojzij Gil, konduktterjev sin, 13 mes., Kravja dolina št. 2, za osepnicami. — Lorenc Perdan, postelnik, 57 let, Kladezne ulice št. 24, za otrpnenjem črev. — Marija Boskovič, črevljarjeva bōi, 3 leta, Poljanska cesta št. 18, za jetiko.

V deŹelnej bolnici:

30. julija: Helena Koren, dekla, 28 let, za oslabljenjem močij. — Katra Buch, gostija, 80 let, za starostjo.

Poštné zveze.

Odhod iz Ljubljane.

V Novo mesto vsak dan ob 6. uri zjutraj, vsprejema blago in popotnike. Prostora je za pet ljudij.
V Lukovco preko DomŹal vsak dan ob 1/7. uri zjutraj.
V Kočevje preko Vēlikih Lašē vsak dan ob 1/6. uri zjutraj.
V Kamnika vsak dan ob 1/5. uri popoldne po letu, ob 3. uri popoldne po zimi.
V Polhovo gradec in na Dobrovo vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1/5. uri popoldne po letu, ob 2. uri popoldne po zimi.
Na Ig vsak dan ob 1/5. uri popoldne po letu, ob 3. uri popoldne po zimi.

Prihod v Ljubljano.

Iz Novega mesta vsak dan ob 2. uri popoldne.
Iz Lukovce vsak dan ob 4. uri 15 minut popoldne.
Iz Kočevja vsak dan ob 6. uri 20 minut popoldne.
Iz Kamnika vsak dan ob 9. uri 5 minut dopoldne.
Iz Polhovega gradca in Dobrovo vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 minut dopoldne.
Iz Iga vsak dan ob 8. uri 30 minut zjutraj.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
1. avg.	7. zjutraj	738.52 mm.	23.6° C	brezv.	jas.	
	2. pop.	737.08 mm.	31.8° C	sl. jz.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	737.65 mm.	24.4° C	sl. zah.	d. jas.	

Srednja temperatura 26.5°, za 6-7° nad normalom.

Dunajska borza

dne 2. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	glđ. 81.55	—	glđ. 81.60
Srebrna renta	82.70	—	82.85
Zlata renta	112.70	—	112.70
5% marcna renta	96.55	—	96.50
Akcije narodne banke	882.—	—	882.—
Kreditne akcije	282.—	—	282.80
London	125.10	—	125.15
Srebro	—	—	—
Napol.	9.93 1/2	—	9.93
C kr. cekini	5.91	—	5.91
Nemške marke	61.42 1/2	—	61.45
4% državne srečke iz l. 1854	250 glđ.	129	glđ. 50
DrŹavne srečke iz l. 1864	100	163	—
Ogerska zlata renta 4%	100	95	—
Ogerska papirna renta 5%	87	45	—
5% Źtajerske zemljiše. odvez. oblig.	105	50	—
Dunava reg. srečke 5%	100 glđ.	118	75
Zemlj. obē. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124	50	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. Źeleznice	—	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. Źeleznice	100	25	—
Kreditne srečke	100 glđ.	179	25
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	106	75
Tramway-drust. velj. 170 glđ. a. v.	227	50	—

VIZITNICE

priporoča

NARODNA TISKARNA

v Ljubljani.

Izvirsten, ravnokar kuhan

borovničevce,

steklenica (stari bokal) 2 glđ., dobiva se pri Frann Štrufkij-i v Gunceljah št. 11, pri št. Vidu nad Ljubljano. (538—2)

Trgovina

z mešanim blagom

proda se zaradi prieselitve takoj pod ugodnimi pogoji. — Več se izve pri (541—2)

A. Lavrenčič-i na Rakeku.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani prodajajo se

Jurčičevi zbrani spisi

po znižani cenī.

1. zvezek: Deseti brat. Roman.
2. zvezek: I. Jurij Kozjak, slovenski janičar. Povest iz 15. stoletja domače zgodovine. — II. Spomini na deda. Pravljice in povesti iz slovenskega naroda. — III. Jesensko noč mej slovenskimi polharji. Črtice iz življenja našega naroda. — IV. Spomini starega Slovence ali črtice iz njegovega življenja.
3. zvezek: I. Domen. Povest. — II. Jurij Kobila. Izvirna povest iz časov lutrovske reformacije. — III. Dva prijatelja. — IV. Vrban Smukova ženitev. Humoriistična povest iz narodnega življenja. — V. Golida. Povest po resnični dogodbi. — VI. Kozlōvska sodba v Višnji Gori. Lepa povest iz stare zgodovine.
4. zvezek: I. Tihotapec. Povest iz domačega življenja kranjskih Slovencev. — II. Grad Rojine. Povest za slovensko ljudstvo. — III. Klosterski Źolnir. Izvirna povest iz 18. stoletja. — IV. Dva brata. Resnična povest.
5. zvezek: I. Hēi mestnega sodnika. Izvirna zgodovinska povest iz 15. stoletja. — II. Nemški vālpet. Povest. — III. Sin kmeškega cesarja. Povest iz 16. stoletja. — IV. Lipe. Povest. — V. Pipa tobaka. Povest. — VI. V vojni krajini. Povest.
6. zvezek: I. Sosedov sin. — II. Moč in pravica. — III. Telēja pečenka. Obraz iz našega mestnega življenja. — IV. Bojim se te. Zgodovinska povest. — V. Penarejeni bankovei. Povest iz domačega življenja. — VI. Kako je Kotarjev Peter pokoro delal, ker je krompir kradel. — VII. Črta iz življenja roliitičnega agitatorja.

Zvezek po 60 kr., eleg. vezan po 1 glđ. Pri vnanjih naročilih velja poštnina za posamični nezvezek 5 kr., za vezani 10 kr.

Dijaki dobivajo Jurčičeve „Zbrane spise“ po 50 kr. izvod, ako si naročē skupno najmanj deset izvodov.

Prodajajo se v (79—39)

„NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani,

Kongresni trg, Gledališka stolba.

Zakonito varovani

Hotel-Block-Kalender

z anoncami.

Po sklenenih pogodbah s hotelierji na Dunaji, v Brnu, Pragi, Budapešti, DraŹdanih, Vratislavu, Stettinu, Hamburgu, Kolinu itd. in v zdravilišēih Baden, Vōslau, Karlovi Vari, Frančiškove kopeli se bodo ti block-kalendri v vseh sobah za tujce vseh hotelov omenjenih mest stalno nalepili pri signalnej pripravi, da je gost vsekako zagleda.

Inserati v teh block-kalendrih bodo tedaj zlasti ker bodo v zaprtih prostorih, vsekako imeli uspeh. Prostor za inserate, ker se more vsprejeti le 10 tvrdk, je omejen in konkurenčne tvrdke so izključene. Cene so za prostor anonce 40/35 Mm. za hotel in leto na glđ. 3.50 do glđ. 40.— (15 do 20 kr. za sobo in leto) proračunjene.

Naročila naj se pošljejo na

Annoncen-Expedition Moritz Stern

Wien, I., Wollzeile Nr. 24.

kjer se tudi natančneje izve in uzorci dobē na zahtevanje.

BRATA EBERL

prodajata najboljše in najcenejše

oljnate barve, lake in firneŹe

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87—136)

LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4. LJUBLJANA.